

Sygn. akt IV P 105/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w O. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Ławnicy:	Janina Czetowicz Wiesława Rulka
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r. w O.

na rozprawie sprawy z powództwa Z. K. (1)

przeciwko E. E. Sp. z o.o w E.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

I. ustala, że strony (...) Sp. z o.o. w E. łączy stosunek pracy od dnia 01 kwietnia 2014 r.,

II. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. w E. na rzecz powoda Z. K. (1) kwotę (...) ((...)) zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV P 105/17

UZASADNIENIE

Powód Z. K. (1) w pozwie skierowanym przeciwko (...) Sp. z o.o. w E. wniósł o ustalenie, iż strony łączy stosunek pracy od dnia 01 kwietnia 2014 roku.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono przede wszystkim, iż przejście pracowników z pozwanej spółki do (...) S. z o.o. w W. nastąpiło z naruszeniem art. 23¹ kp, czemu wyraz dał tutejszy Sąd w wielu orzeczeniach. W konsekwencji, z uwagi na fakt, iż przejście powoda do (...) Sp. z o.o. w W. nie było skuteczne, bowiem nie doszło do przejścia zorganizowanej grupy pracowników i środków materialnych, zatem nie doszło do przejścia części zakładu pracy jako jednostki, pracodawcą Z. K. (1) od dnia 01 kwietnia 2014 roku była i nadal jest pozwana spółka.

Pozwana (...) Sp. z o.o. w E. wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono przede wszystkim

kim, iż powód nie posiada interesu prawnego do wytoczenia powództwa opartego na przepisie art. 189 kpc. Dodatkowo wskazano, iż strony łączy obecnie umowa o pracę zawarta w dniu 28 czerwca 2016 roku, zatem sytuacja pracownicza

powoda nie jest w żaden sposób niepewna, a jego interes zagrożony. W ocenie pozwanej, Z. K. (1) sam uznał, iż do dnia 27 czerwca 2016 roku łączył go stosunek pracy z (...) Sp. z o.o. w W., czemu dał wyraz składając właśnie temu podmiotowi oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Z. K. (1) był zatrudniony w (...) S.A. w G. na podstawie umowy na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ostatnio Specjalisty do spraw (...) do dnia 30 kwietnia 2012 roku.

(bezsporne; akta osobowe)

W grudniu 2011 roku zarząd (...) S.A. podjął decyzję o wydzieleniu ze swojego obszaru działalności zadań eksploatacyjno-inwestycyjnych i powierzeniu ich podmiotom zewnętrznym. W 2012 roku (...) S.A. rozpoczęła realizację wymienionego planu. W tym celu utworzono pięć zależnych od pozwanej spółek, których w 100% udziałowcem była i jest (...). Nadano każdej z nich początkowo nazwę (...) (zwane były potocznie (...)ami) z siedzibami w E., G., K., S. i T.. Do nowo utworzonych spółek (...) przekazano z poszczególnych Oddziałów (...) pracowników w ramach całego Departamentu Usług (...) (podzielonego na biura: Usług (...), Usług (...), Organizacji i Logistyki). Do tak utworzonych „spółek córek” (...) najpierw przekazała majątki o kilkumilionowej wartości aportem na utworzenie, a następnie na podwyższenie kapitału zakładowego. Majątek ten był niezbędny do prowadzenia działalności, która miała być zlecona.

(...) S.A. przekazała majątek do nowoutworzonej spółki. Przekazanie większości majątku nastąpiło poprzez wniesienie aportu przez (...) jako pokrycie udziału w podwyższonym kapitale zakładowym w (...) E. o wartości 7 mln 850 tys. złotych z tym, że kwota 5 mln 810 426 złotych netto stanowił wkład niepieniężny, zaś pozostała kwota 2 mln 39 674 złotych wkład pieniężny. Wkład niepieniężny obejmował głównie środki trwałe, narzędzia, wyposażenie (za wyjątkiem pojazdów) niezbędne do prowadzenia działalności przez nowo utworzoną spółkę (przekazano (...) pozycji). Nadto, spółka matka w zakresie zawartych umów (zwanymi umowami (...)) z poszczególnymi (...)ami udostępniała im także zajmowane dotychczas pomieszczenia. Oddział w O. i Oddział w E. udostępnił (...) w E. pomieszczenia, powierzchnie oraz pojazdy niezbędne do wykonywania przekazanych zadań. Pracownicy zatem z zasady wykonywali prace w dotychczasowych miejscach pracy.

Pomiędzy powiązаныmi spółkami (...) S.A. i (...)ami doszło w dniu 27 kwietnia 2012 roku do zawarcia umowy o świadczenie usług (umowa (...)), której przedmiotem były głównie zadania eksploatacyjne (wykonywanie zabiegów eksploatacyjnych na sieci i infrastrukturze telekomunikacyjnej, usuwanie awarii masowych i zdarzeń szkodowych, usuwanie awarii oraz wykonywanie prac doraźnych), zaś w mniejszym zakresie zadania inwestycyjne (wykonywanie remontów na sieci oraz inwestycji na sieci). Prace inwestorskie zlecane były spółkom zależnym w stosunkowo niewielkim zakresie (90% prac zamawianych przez (...) w zakresie inwestycji zleczanych było podmiotom zewnętrznym na zasadach rynkowych (z pominięciem (...) ów). Z kolei usługi eksploatacyjne na rzecz (...) wykonywały wyłącznie (...)y. W (...)ie E. nie istniał (formalny, bądź nieformalny) podział pracowników na „eksploatacyjnych” oraz „inwestycyjnych”. Prace te były finansowane przez (...) z dwóch odrębnych źródeł. Nazwa poszczególnych sektorów odpowiadała podziałowi związanemu z zasadami finansowania robót. Załoga była przyporządkowana do wykonywania robót, bez podziału, czy są to zadania „eksploatacyjne”, czy „inwestycyjne”.

W przypadku (...) E. Sp. z o.o w E. zostało przekazanych do niej łącznie 456 pracowników świadczących dotychczas pracę w Departamentach Usług (...) spółek (...) wraz z całą dokumentacją pracowniczą (opisaną w odrębnym porozumieniu). Strony zawarły porozumienie ws. kwestii organizacyjnych związanych z przejściem części zakładu pracy Oddziału E. i Oddziału w O. (zwanymi także Oddziałami (...)) do (...). W związku z przejściem z dniem 01 maja 2012 roku pracowników z Oddziału (...) E. i O. doszło do przejścia na (...) E. obszaru usług utrzymania sieci obejmującej usługi sieciowe, usługi specjalistyczne oraz funkcje wsparcia ekonomiczno- finansowe, organizacji, logistyki, BHP i PPOŻ w zakresie utrzymania sieci.

W § 1 porozumienia strony ustaliły, że (...) stał się nowym pracodawcą pracowników wskazanych na dołączonej liście. Na liście tej znajdował się między innymi powód Z. K. (1). Natomiast w § 2, 3 i 5 porozumienia ustalono, że Oddział (...) O. wypłaci pracownikom należne świadczenia, a od dnia przejścia pracowników, do wszystkich świadczeń ze stosunku pracy będzie zobowiązany (...) E.. Dodatkowo, pracownicy mogli korzystać z kontynuacji świadczeń w (...) na dotychczasowych zasadach jak w Oddziale (...) O..

Z dniem 01 maja 2012 roku powód Z. K. (1) został przeniesiony na podstawie art. 23¹ kp do (...) Sp. z o.o. w E., która zmieniła następnie nazwę na (...) Sp. z o.o. w E., gdzie wykonywał pracę na stanowisku specjalisty ds. rozliczeń i sprawozdawczości.

W pozwanej spółce nie występował podział organizacyjny związany z przypisaniem pracowników do grupy pracowników eksploatacyjnych i inwestycyjnych, nie były także podzielone prace.

Mimo braku podziału w pozwanej spółce zadań na zadania eksploatacyjne i inwestycyjne, w pozwanej spółce przeprowadzono podział załogi na pracowników inwestycyjnych (sierpień 2013 roku) oraz eksploatacyjnych (październik 2013). Powód, pomimo, iż nie wykonywał prac inwestycyjnych został przydzielony do grupy pracowników inwestycyjnych.

Następnie, w 2013 roku (...) S.A. wypowiedziała pozwanej spółce umowy w zakresie inwestycji (uznając je za zbyt kosztowne), która to działalność została powierzona podmiotowi zewnętrznemu- E. E. Sp z o.o. w W.. Grupa pracowników zakwalifikowana u pozwanego pracodawcy do pracowników inwestycyjnych została w trybie art. 23¹ kp przeniesiona do nowego pracodawcy - (...) Sp. z o.o. w W.. Wraz z pracownikami przeniesiono majątek o stosunkowo nikomej wartości- zużyte narzędzia (zdjęte uprzednio ze stanu pozwanej) oraz kilka pojazdów.

Z dniem 01 kwietnia 2014 roku powód Z. K. (1) wraz z innymi pracownikami pozwanej spółki został ponownie w trybie art. 23¹ kp przeniesiony do (...) Sp. z o.o. w W.. Praca powoda u nowego pracodawcy na stanowisku kierownika projektu polegała na rozliczaniu robót, sprzętu, faktur, jeźdzeniu na budowy, uzgadnianiu możliwości wjazdu sprzętu, rozpoznawania charakteru inwestycji przed przetargami, wypożyczania sprzętu. (...) Sp. z o.o. w W. respektowała postanowienia umowy społecznej, którą objęty był między innymi powód Z. K. (1) u nowego pracodawcy otrzymywał wynagrodzenie za pracę w wysokości takiej samej, jak przed przejściem. Pracownicy przeniesieni do E. E. nie stanowili wyodrębnionej, wyspecjalizowanej grupy. Nowy pracodawca musiał dopiero dostosować swoją strukturę do otrzymanych zleceń, niejako „umieszczając” w niej przejętych pracowników.

(d: informacja o przejściu- k. 116; umowa społeczna- k. 123- 132; uchwała zarządu- k. 133- 134; stanowiska organizacji związkowych- k. 138- 139, 140- 141, 142- 145, 149; pisma - k. 116- 117, 135- 136, 137, 205- 206; porozumienia - k. 105- 107, 118; notatka- k. 146- 148, 200, 223- 224; lista obecności- k. 201; umowa sprzedaży - k. 153- 166, 189- 199; protokół zdawczo- odbiorczy - k. 167- 169, 170- 173, 174- 176; porozumienie- k. 178- 188; notatka z kontroli PIP- k. 202- 204; porozumienie- k. 211- 213, 220- 222; polecenie Prezesa Zarządu- k. 204; pisma do związków zawodowych- k. 215- 216- 217, 218- 219, 275, 294, 295; uchwała (...) k. 226- 227; uchwała (...) - k. 228; akt notarialny- k. 229- 231, 252- 258; umowa o przeniesienie aportu- k. 232- 233; umowa o świadczenie usług- k. 234- 251; wniosek o dokonanie uzgodnienia- k. 259- 274; uchwała (...) - k. 276; uchwała (...) - k. 277; regulamin organizacyjny pozwanej- k. 278- 290; regulamin organizacyjny (...) k. 290- 292, 307; protokół uzgodnienia - k. 293; oświadczenie o wyrażeniu zgody- k. 296; porozumienia- k. 297- 298, 299- 302; uchwała (...) k. 303; skarga na działania pracodawcy- k. 304- 306; uchwała (...) k. 308; uchwała (...) k. 309; uchwała (...) k. 310; uchwała (...) k. 311; uchwała (...) - k. 312- 313, 364- 365; kompetencje- k. 315- 316, 331- 336; raport- k. 317- 329, 348- 361; polecenie Prezesa Zarządu- k. 330, 367; notatka ze spotkania wraz z lista obecności- k. 337- 338, 362- 363; pismo- k. 340- 341; uchwała (...) - k. 445; instruktaż- k. 371- 373; załącznik do umowy o świadczenie usług- k. 374- 390; pismo k. 391, 392-394, 395-398, 399-400; protokół potwierdzający wydanie składników aportu- k. 401-402; protokół akceptacji danych migracyjnych- k. 403-497; odpis wyroku w sprawie IV P 441/14, oraz IV Pa 56/16 – k. 498-500; akta sprawy o sygn. akt IV P 442/14; dokumenty w postaci protokołów rozprawy w sprawie o sygn. IV P 440/14, zawierające zeznania świadków: Z. K., k. 47v-48v, J. S.

k. 48v-50v, G. F. k. 53-54, A. D. k. 54-55v, J. W. k. 55v-56v, B. G. k. 57-58; dokumenty w postaci protokołów rozprawy w sprawie o sygn. IV P 442/14 zawierające przesłuchania świadków B. G. k. 83-85, K. S. k. 92-94, J. S. k. 85-86, oraz przesłuchania za stronę J. F. k. 88-92; dokumenty w postaci protokołów rozprawy w sprawie o sygn. IV P 444/14 zawierające zeznania świadków R. S. k. 514-517, P. Ż. k. 517-521, M. M. k. 537-541, J. S. 524-529, J. B. k. 529-532; przesłuchanie Z. K.- k. 548v- 549)

Z uwagi na porozumienie związków zawodowych z pozwaną, powód, podobnie, jak inni pracownicy otrzymał gwarancję zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w E., pod warunkiem rozwiązania stosunku pracy z (...) Sp. z o.o. w W.. Powód rozwiązał zatem umowę o pracę i z dniem 28 czerwca 2016 roku zawarł z pozwaną umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku Specjalista ds. rozliczeń i sprawozdawczości.

(d: informacja- k. 6/B akt osobowych; porozumienie- k. 1/B akt osobowych; oświadczenie- k. 2/B akt osobowych; oświadczenie- k. 3/B akt osobowych; umowa o pracę- k. 5/B akt osobowych)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo Z. K. (1), jako zasadne, zasługuje na uwzględnienie w całości.

W ocenie Sądu, rozpoznając przedmiotową sprawę, Sąd miał obowiązek dokonać ustalenia i oceny, czy przeniesienie pracowników z pozwanej spółki do (...) Sp. z o.o. w W. nastąpiło zgodnie z treścią art. 23⁽¹⁾ kp. Koniecznym wydaje się w tym miejscu wyjaśnienie pojęcia „przejęcia zakładu pracy lub jego części”, którym posługuje się art. 23⁽¹⁾ § 1 kp. Przepis ten nie zawiera wprost definicji takiego transferu, lecz normuje wyłącznie jego konsekwencje. Norma ta wzorowana jest na dyrektywie Rady 2001/23/WE z dnia 21 marca 2001r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz. Urz. WE L 82 dnia 22 marca 2001 r., s. 16 - Dz. Urz. UE - sp. 05, t. 4, s. 98). Sąd może zatem posługiwać się dorobkiem TSUE (ETS) przy ustalaniu desygnatu pojęciowego wymienionego przepisu. Należy zwrócić uwagę, że orzecznictwo ETS w omawianym zakresie istotnie ewoluuje. Kształtująca się obecnie linia orzecznicza, zakłada istnienie różnych przesłanek koniecznych do uznania, że w rozumieniu dyrektywy doszło do transferu zakładu pracy lub jego części. Waga tych przesłanek dla rozstrzygnięcia każdego przypadku zależy od charakteru działalności prowadzonej przez pracodawcę, tj. metod produkcji lub eksploatacji, które wykorzystywane są w danym przedsiębiorstwie lub zakładzie (zob. wyrok z dnia 11 marca 1997 r. w sprawie C-13/95 Siizen, pkt 18 uzasadnienia; wyrok z dnia 10 grudnia 1998r. w sprawach połączonych C-173/96 i C-247/96 Hidalgo i in). Przejęcie samych zadań nie jest wystarczające dla zastosowania dyrektywy w sytuacji, gdy działalność przedsiębiorstwa opiera się w znaczącej mierze na substracie materialnym, który nie został przejęty. W takim przypadku dla zastosowania ochrony wynikającej z dyrektyw Rady 2001/23/WE konieczne jest bowiem przejęcie znaczącej części majątku. Na podstawie art. 1 obecnie obowiązującej dyrektywy Rady 2001/23, w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości ukształtował się pogląd o konieczności przejęcia nie tylko zadań, ale także istotnych składników majątkowych służących ich wykonaniu w razie zmiany wykonawcy usługi. Gdy przedsiębiorstwo wykorzystuje w zasadniczym zakresie fachową załogę (czynnik ludzki), a majątek przedsiębiorstwa ma mniejsze znaczenie dla prowadzonych przez to przedsiębiorstwo usług/zadań, można uznać, że do przejęcia doszło również wtedy, gdy nie wszystkie składniki majątkowe zostały przekazane. Dla stosowania dyrektywy Rady 2001/23/WE w takim przypadku staje się istotne zachowanie tożsamości przedsiębiorstwa. Należałoby zatem dokonać oceny, w omawianym przypadku zachowana została tożsamość przedsiębiorstwa, czy doszło do przejęcia przez pracodawcę przejmującego zadania również większości wykonujących je pracowników.

Analizując powyższe kwestie nie sposób także pominąć stanowiska wyrażonego w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 04 lutego 2010 roku (III PK 49/09), zgodnie z którym przepis art. 23¹ k.p. ma zastosowanie w razie zmiany przez przedsiębiorcę wykonawcy usługi, jeżeli nowy wykonawca przejmuje istotne składniki mienia związane z wykonaniem tej usługi przez jego poprzednika (por. też wyrok SN z dnia 04 lutego 2010 roku (III PK 51/09).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy przyjąć należy, iż taka sytuacja nie nastąpiła, bowiem pozwana spółka nie przekazała do (...) Sp. z o.o. żadnych istotnych składników mienia (majątku), przykładowo w postaci maszyn, urządzeń, czy nawet narzędzi koniecznych do wykonania usługi. W ocenie Sądu, środków w postaci m.in.: 5 samochodów, drobnych narzędzi oraz wyposażenia indywidualnego „przejętych” pracowników, nie można ocenić jako zorganizowanej grupy środków, pozwalających na wykonywanie przez „przejętych” pracowników działalności inwestycyjnej. (...) sp. z o.o. świadczyła usługi na rzecz (...) sp. z o.o. częściowo w oparciu o własne zasoby osobowe i materialne oraz o zasoby pracowników i mienie zakupione od innych (...). W ocenie Sądu, przejęcie samej usługi nie wystarcza do uznania, że nowy wykonawca usługi staje się z mocy prawa stroną stosunków z pracownikami swojego poprzednika. We wskazywanym wyżej wyroku z dnia 4 lutego 2010 roku Sąd Najwyższy wręcz podkreślił, iż: „pogląd o konieczności przejęcia nie tylko zadań, ale także istotnych składników majątkowych służących ich wykonywaniu w razie zmiany wykonawcy usługi jest ugruntowany w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, wydanym na podstawie art. 1 obecnie obowiązującej dyrektywy rady 2001/23 z dnia 12 marca 2001 roku w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub części zakładów”.

W oparciu o materiał dowodowy należy ustalić, że sam transfer zadań nie był wystarczający do stwierdzenia zachowania tożsamości przedsiębiorstwa, będącej warunkiem przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23' § 1 kp. Dla stwierdzenia przejścia koniecznym byłoby także przejęcie znacznej części środków materialnych potrzebnych do ich wykonywania. Taka zaś sytuacja nie zaistniała. Skoro działalność zakładu pracy wykonującego usługę na rzecz podmiotu zlecającego opiera się na elementach materialnych, to przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę (art. 23¹ kp) kolejnego wykonawcę tej usługi, wymaga przejęcia tych elementów materialnych.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że (...) sp. z o.o. w W., przejmująca wykonywanie usług inwestycyjnych, nie przejęła od pozwanego pracodawcy żadnych istotnych środków materialnych potrzebnych do jej wykonywania. Wykonywała ją własnymi środkami materialnymi (wcześniej posiadanymi, bądź nabytymi od innych (...)), które zresztą okazały się niewystarczające i konieczne okazało się doposażenie stanowisk pracy. Ponadto, (...) sp. z o.o. w E. dokonała sztucznego podziału pracowników na eksploatacyjnych i inwestycyjnych. Doszło do tego już po wypowiedzeniu przez (...) S.A. jej usług inwestycyjnych we wrześniu 2013 roku. Załącznik nr 2 do umowy (w aktach o sygn. IV P 442/14) z dnia 31 marca 2014 roku, zawiera wykaz osób, które miały stać się pracownikami (...) sp. z o.o. w W., obejmuje jedynie 27 pracowników spośród grupy zatrudnionych, którzy we wrześniu 2013 roku zostali wytypowani na pracowników inwestycyjnych. Należał do nich powód, ale jak wynika z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (przesłuchania świadków w aktach spraw o sygn. IV P 440/14, 442/14 i 444/14), pracownicy, w tym powód, nie świadczyli pracy z zakresu inwestycji, zajmowali się kopaniem rowów, kładzeniem kabli, a sam powód zajmował się rozliczaniem robót, sprzętu, faktur, jeżdżeniem na budowy, uzgadnianiem możliwości wjazdu sprzętu, rozpoznawaniem charakteru inwestycji przed przetargami, wypożyczaniem sprzętu, itp. Nie doszło zatem do przejęcia przez (...) sp. z o.o. w W. wykonujących usługi inwestycyjne grup pracowników. Grup „przejętych” przez (...) sp. z o.o. w W. pracowników, do której należał Z. K. (1) nie była jednostką wyodrębnioną w ramach struktury i zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w E.. Wymieniona część załogi zakładu była niewielka i nie tworzyła jednej wyodrębnionej jednostki organizacyjnej w strukturze pozwanej (...) sp. z o.o. w E., pozwalającej na prowadzenie usług inwestycyjnych przez oba przedsiębiorstwa, a składniki majątkowe nabyte przez (...) sp. z o.o. nie stanowiły samoistnej i należycie wyodrębnionej struktury zakładu pozwanej, ani wystarczającej podstawy do świadczenia usług inwestycyjnych przez wymienioną na wstępie spółkę. (...) sp. z o.o. w W. została wybrana w publicznym postępowaniu ofertowym jako podmiot, który miał przejąć część zleceń inwestycyjnych od (...), jednakże dopiero było to możliwe po połączeniu środków materialnych i zasobów ludzkich, jakimi podmiot ten już dysponował, nabył od poszczególnych (...), czy też później zakupił, nawet już po zatrudnieniu nowych pracowników. Majątek i sprzęt, na którym miały być wykonywane zadania nie był jednolity. Przejmowany z (...) sprzęt wymagał rozbudowy i przemieszczania, a pracownicy dostawali także ubrania od (...) sp. z o.o. w W.. Spółka ta badała też kompetencje pracowników. Z częścią z nich rozwiązano stosunki pracy.

Mając powyższe na uwadze należy podnieść, że grupa pracowników przejętych na podstawie art. 23¹ § 1 kp nie była jednostką wyodrębnioną w ramach struktury i zatrudnienia w (...) sp. z o.o. Nie stanowiła zatem części zakładu pracy. Podlegająca przejęciu przez (...) Sp. z o.o. w W. część jednostki organizacyjnej pozwanej nie była należycie wyodrębniona w ramach struktury nowego podmiotu stosunku pracy. Część pracowników (...) Sp. z o.o. w E., nie zachowała tożsamości po przejściu do (...) sp. z o.o., składniki majątkowe przejęte (zakupione) przez (...) sp. z o.o., od pozwanej nie stanowiły wystarczającej podstawy do świadczenia usług inwestycyjnych na rzecz (...) S.A. w G..

Z powyższych względów, należy stwierdzić, iż nie doszło do przejścia pracowników, w tym Z. K. (1) w trybie art. 23¹ kp.

Odnosząc się natomiast do akcentowanego przez stronę pozwaną braku po stronie powodowej interesu prawnego, należy wskazać, iż zgodnie z art. 189 kpc - powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Powództwo takie może być uwzględnione wtedy, gdy spełnione są dwie przesłanki. Pierwszą z nich jest istnienie interesu prawnego, a drugą wskazanie prawdziwości twierdzeń powoda o tym, że dany stosunek prawny lub prawo rzeczywiście istnieje. Pierwsza z tych przesłanek decyduje o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda. Istnienie drugiej z tych przesłanek decyduje o kwestii zasadności powództwa (por. wyrok SN z dnia 11 maja 2006 r, II PK 278/05, LEX nr 604205). Wymaga podkreślenia, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego „pojęcie interesu prawnego w ustaleniu w procesie istnienia lub nieistnienia prawa lub stosunku prawnego powinno być wykładane z uwzględnieniem szeroko rozumianego dostępu do sądu w celu zapewnienia ochrony prawnej w takiej postaci, opartej jednak na istnieniu rzeczywistej potrzeby jej udzielenia” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2003 r. w sprawie I CKN 58/2001, Monitor Prawniczy 2006/10 str. 555). „O interesie prawnym w rozumieniu art. 189 KPC można mówić wówczas, gdy występuje stan niepewności, co do istnienia prawa lub stosunku prawnego, a wynik postępowania doprowadzi do usunięcia tej niejasności i zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, definitywnie kończąc trwający spór” (wyrok SA w Łodzi z dnia 09 maja 2016 roku, I ACa 4/16, Legalis 1509059). „O prawnym charakterze interesu, czyli o potrzebie wszczęcia postępowania sądowego i uzyskania orzeczenia oznaczonej treści, decyduje potrzeba ochrony sfery prawnej powoda. Wynik tego postępowania powinien doprowadzić do usunięcia wątpliwości i zapewnienia powodowi ochrony albo definitywnego zakończenia istniejącego sporu, ewentualnie zapobiegnięcia niebezpieczeństwu zaistnienia takiego sporu w przyszłości. Potrzebę ochrony prawnej determinuje niekiedy również określona sytuacja prawna, w jakiej znajduje się powód, zmierzający do jej prawnego wyjaśnienia. Jeżeli powództwo o ustalenie istnienia prawa lub stosunku prawnego jest jedynym możliwym środkiem jego ochrony, powód ma interes prawny w żądaniu ustalenia” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2016 roku, III CSK 82/15, Legalis 1460640).

Podkreślić w tym miejscu należy, że strona, która domagała się ustalenia istnienia stosunku prawnego, powinna zgodnie z art. 189 kpc- wykazać interes prawny w dochodzeniu takiego roszczenia. Interes prawny zachodzi zaś wtedy, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobieganie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Orzecznictwo ustaliło zasadę, że nie ma interesu prawnego ten, kto może poszukiwać ochrony prawnej w drodze powództwa o świadczenie lub uzyskać ochronę prawną w inny sposób. Powództwo z art. 189 k.p.c. przysługuje jedynie wtedy, kiedy interes stron nie może zostać zabezpieczony w inny sposób (por. np. wyrok SA w Katowicach I ACa 767/16 z dnia 01 grudnia 2016 roku, Legalis 1558617).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 07 września 2016 roku (V ACa 31/16, Legalis 1556445), „interes prawny w rozumieniu art. 189 KPC jest kategorią obiektywną. Jest to obiektywna (czyli rzeczywiście istniejąca), a nie tylko hipotetyczna (czyli w subiektywnym odczuciu strony) potrzeba prawna uzyskania ochrony, a zatem wyroku odpowiedniej treści, występująca wówczas, gdy powstała sytuacja rzeczywistego naruszenia albo zagrożenia naruszenia określonej sfery prawnej. Innymi słowy interes prawny występuje wtedy, gdy sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości, a jednocześnie interes ten nie podlega ochronie w drodze innego środka. Brak interesu prawnego w rozumieniu art. 189 KPC ma miejsce wówczas, gdy stan niepewności prawnej może być usunięty w drodze dalej idącego powództwa o

świadczenie (ewentualnie innego powództwa), bądź w drodze podjęcia obrony w toku już wytoczonej przez pozwanego w procesie o ustalenie odrębnej sprawy o świadczenie Ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku prawnego lub prawa następuje wtedy przesłankowo”.

Nie ulega wątpliwości Sądu, iż w przedmiotowej sprawie stan niepewności po stronie powoda istnieje w zakresie okresu od dnia 01 kwietnia 2014 roku do dnia 27 czerwca 2016 roku i w tym zakresie istnieje potrzeba zapewnienia powodowi ochrony i zakończenia istniejącego sporu co do wskazania, który podmiot był rzeczywistym pracodawcą Z. K. (1) od dnia 01 kwietnia 2014 roku.

W realiach przedmiotowej sprawy nie można wywodzić negatywnych wobec powoda skutków z tego tylko faktu, iż podjął wykonywanie pracy na rzecz (...) Sp. z o.o., a następnie to właśnie do tego podmiotu adresował oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy. Okoliczności tej nie można bowiem analizować w oderwaniu od treści porozumienia pozwanej ze związkami zawodowymi, zgodnie z którym warunkiem ponownego zatrudnienia w pozwanej spółce było złożenie oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy w (...) Spółka z o.o. w W..

W ocenie Sądu, powód wykazał, iż faktycznie powstała sytuacja rzeczywistego naruszenia, czy też zagrożenia naruszenia jego określonej strefy prawnej, a także, że wyrok ustalający może prewencyjnie zapobiec sporowi mogącemu powstać w przyszłości (na tą okoliczność przedstawił dokumenty różnicujące sytuację „nowoprzyjętych/przeniesionych” pracowników). Powód miał także interes w tym, aby na podstawie art. 189 kpc ustalić istnienie stosunku pracy z pozwaną od dnia 01 kwietnia 2014 roku, gdyż stosunek pracy u pozwanej był dla niego korzystniejszy, niż w (...) Sp. z o.o. w W.. Z wyjątkiem niewielu sytuacji, dla pracownika zdecydowanie korzystniejsze jest trwanie w umowie o pracę z pracodawcą dotychczasowym, u którego obowiązują i są realizowane postanowienia umów społecznych, niż stanie się stroną w stosunku pracy, którym stroną jest pracodawca przejmujący zakład lub część zakładu pracy, który prowadzi odmienną politykę zatrudnienia, często bardziej restrykcyjną niż dotychczasowy pracodawca. Nie przeczy temu okoliczność, że zatrudnienie u nowego pracodawcy następuje przy porównywalnych lub wyższych dochodach.

Mając na względzie materiał dowodowy podlegający ocenie oraz powyższe rozważania, powództwo należało uwzględnić i ustalić, iż strony łączy stosunek pracy od dnia 01 kwietnia 2014 roku, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Odnosząc się natomiast do zawartego w punkcie II rozstrzygnięcia o kosztach procesu, to wskazać należy, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami generalną zasadą jest obciążanie kosztami procesu strony przegrywającej spór (zob. wyroki SN: z dnia 3 lutego 2010 r., II PK 192/09, Lex nr 584735 oraz z dnia 27 maja 2010 r., II PK 359/09, Lex nr 603828).

W konsekwencji, Sąd na podstawie na podstawie art. 98 kpc w związku z § 9 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3594 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. (pkt II wyroku)

SSR Monika Wawro